

pensionsformål. I modsætning til overlevelserefter, hvis udbetaling er betinget af, at den, til fordel for hvem forsikringen er tegnet, lever på de fastsatte udbetalingstidspunkter, kan der ved tegning af en rateforsikring sikres udbetalinger efter forsikredes død f. eks. til børn, der ikke var født ved forsikringens oprettelse, eller til en efterladt ægtefælle, med hvem forsikrede blev gift efter forsikringens oprettelse, jfr. herved de tilsvarende synspunkter under bemærkningerne til § 5. Dernæst har man heller ikke ment at kunne se bort fra, at mange erfaringsmæssigt foretrækker en pensionsform, der ud over sikring af alders-, invalide-, enke- og/eller børnepension indeholder en garanti for, at der i alle tilfælde vil komme beløb til udbetaling, selv om der ved død ikke måtte være efterladt pårørende inden for nævnte kreds af pensionsberettigede. Specielt viser erfaringen, at selvstændige erhvervsdrivende, som ikke har en arbejdsgiver, der kan bidrage til præmiebetalingen, men selv skal udrede hele præmien, i talrige tilfælde foretrækker en ordning med kapitaludbetaling fremfor en ordning med løbende, *livsbetingede* udbetalinger for herved at sikre sig mod den eventualitet, at de indbetalte pensionsbidrag „går helt tabt“. Forsikringselskabernes arbejde med at skabe pensionsordninger for selvstændige erhvervsdrivende kunne derfor befrygtes at blive stærkt hæmmet, hvis skattereglerne forhindrede, at rateforsikringer kunne tages i anvendelse i dette øjemed.

Endelig må det i denne forbindelse fremhæves, at muligheden for skattemæssig udnyttelse af rateforsikringerne i strid med lovens hensigt vil blive mindre som følge af forslaget om 35 pct. afgift (§ 29), om tillægsskat (§ 48) og om afgiftspligt bl. a. i tilfælde af belåning (§ 30).

Forudsætningen for adgangen til at oprette rateforsikring med fuld fradragsret for indbetalingerne må dog være, at forsikringens principale formål er at sikre pensionsydelse. Man har derfor ved den nærmere udformning af de betingelser, der skal gælde for rateforsikring i pensionsøjemed, fulgt samme retningslinjer som ved de i foranstående bemærkninger til § 2 omtalte pensionsordninger med løbende udbetalinger. På den anden side har man ikke i forslaget medtaget den hidtil gældende betingelse om, at forsikringen skal være „inkonvertibel“. Som det fremgår af bemærkningerne ovenfor, er denne betingelse stort set uden reelt indhold.

Man har ikke fundet tilstrækkelig anledning til at medtage arverenter som rateforsikring i pensionsøjemed bortset fra overgangsreglerne i § 9 om allerede oprettede arverenteforsikringer. Behovet for pensionssikring af efterladte gennem garan-

terede ydelser må antages at kunne dækkes i fornødent omfang enten ved at oprette rateforsikringer som nævnt i § 8 eller „livrente med garanti“ som nævnt i § 5. I denne forbindelse kan også nævnes, at der vil være mulighed for at behandle arverente efter reglerne i § 10 om kapitalforsikring i pensionsøjemed.

Til § 8.

Med vilkåret om, at der i policen skal være aftalt udbetaling — i lige store rater — over mindst 10 år, har man villet understrege, at det drejer sig om ordninger med løbende udbetalinger. Vilkåret svarer i øvrigt til de gældende regler, jfr. den ovenfor citerede bestemmelse i renteforsikringslovens § 1 stk. 1 c. Derimod har man ikke fundet tilstrækkelig, anledning til at medtage den gældende bestemmelse om rateforsikring med mindre end 10 års rateudbetalinger, kombineret med opsat livrente. Forsikring med garanterede udbetalinger over mindre end 10 år vil herefter alene kunne behandles efter de principper, der gælder for ordninger med løbende udbetalinger, i det omfang de tidligere gennemgæede regler i § 5 åbner mulighed herfor.

Det fremhæves i øvrigt, at man ved formuleringen af 10-års reglen har præciseret, at de årlige rater skal være lige store. Denne betingelse, som ikke findes i de gældende regler — men som efter de foreliggende oplysninger harmonerer med den almindelige praksis, der følges ved oprettelse af rateforsikringer — er indføjet for at udelukke mulighed for omgåelse af 10-års reglen.

Bestemmelsen om, at rater, der kommer til udbetaling, medens forsikrede lever, skal tilfalde denne, må ses i sammenhæng med reglen i nr. 2 om, at forsikrede skal være ejer af forsikringen, samt med reglerne i nr. 3 om, hvilke tidligste og seneste udbetalingstidspunkter, der kan aftales. Man har gennem disse forskrifter om policens indhold tilsigtet at fremhæve, at forsikringen principalt skal være indrettet med henblik på at sikre den pågældende forsikringstager eller arbejdstager selv alderspension, eventuelt tillige invalidepension.

ad nr. 1.

Om de hensyn, der har motiveret begrænsningen til her i landet oprettede forsikringer, henvises til bemærkningerne til § 4.

Ud over de tidligere nævnte regler om forhøjet afgift og tillægsskat i forslaget §§ 29 og 48, jfr. § 30, har man fundet det rigtigst at foreskrive, at en rateforsikring i pensionsøjemed som hovedregel skal være oprettet før den pågældendes 55. år for, så vidt det er praktisk muligt, at udelukke en ikke